

— VI TESTER CLAIRVOYANCE —

”Jeg stiller mig til *rådighed* for alt det, der vil spille *dig stærkest*”

Erhvervsledere står i kø for en aftale med den clairvoyante rådgiver Rikke Hertz, men hvad er det, hun kan? ALT for damernes Marie-Louise Truelsen tager til en ”reading” hos Rikke Hertz med stor nysgerrighed og mange spørgsmål. Og kommer forandret derfra.

Af MARIE-LOUISE TRUELSEN Foto PETER NORBY

Jeg kan ikke spå om fremtiden. Det, jeg kan, er, at jeg kan få lov til at stille ind på dine potentialer, muligheder og det, der kan forhindre dig i at udleve dine fulde potentialer. Og lige meget hvad jeg får ned, har du dit eget frie valg til at gøre med det, hvad du vil. Du har ansvaret for dit eget liv. Jeg stiller mig kun til rådighed for at få noget ned, der skaber værdi, vækst og udvikling. Alt med sygdom og ulykke er jeg slet ikke kanal for. Er der noget, som du har brug for at spørge ind til eller få uddybet, så hold dig ikke tilbage. For jeg taler uafbrudt. Rikke Hertz sidder foran mig i en Ægget-stol i lyst læder. Tapetet er befolket med fugle og sommerfugle, der flyver rundt mellem blomstrende grene. Tæppet er tykt og lyst, og på bordet står blomster, te og vand. Og lige om lidt en æske med kleenex. Man kommer nemlig let til at græde lidt, når man er til en reading hos Rikke Hertz, der er spirituel erhvervsrådgiver, og det sker også for mig, da Rikke efter sine indledende

sætninger om, hvad det er, der skal ske, går over til at ”læse” mig. En aftale vi har lavet, for at jeg på egen krop kan opleve, hvad det er, hun kan, før jeg interviewer hende.

– Det første, jeg får ind omkring dig, er, at du er en kvinde, som både har en sindssyg empati og indfølelse, og som samtidig er meget rationel. Du er et af de her særligt sammensatte mennesker, og det betyder, at når du er sammen med folk, der er meget rationelle, så føler du altid, at du er lidt anderledes end dem, fordi du også kan se de mere bløde sider. Og når du er sammen med folk, der er meget emotionelle, og som føler og føler, så kan du ikke lade være med at tænke, nå, men man kunne jo også se det fra den mere rationelle side. Er det noget, du kan genkende?

Jeg nikker. Har besluttet at sige så lidt som muligt for ikke at hjælpe Rikke for meget på vej. Hun fortsætter med at tale om, at jeg i princippet kunne have valgt at være alt fra advokat til sygeplejerske, men at jobbet som journalist nok er ret velvalgt i forhold til, at jeg kan få afløb for begge mine sider i det job. Jeg tænker i mit stille sind, at det er helt rigtigt.

– Jeg fornemmer, at du kan mærke andre menneskers tanker og udfordringer, uden at de har sagt noget. Så egentlig kunne du skrive en artikel om mig uden at have spurgt mig om noget, fordi du har de intuitive evner. Du fornemmer alt det, der ikke bliver sagt. Hvilket faktisk er det samme, som jeg sidder og gør lige nu. Du siger ikke noget, men jeg mærker det i mig. >

RIKKE HERTZ, 49 ÅR

Spirituel erhvervsrådgiver, coach, clairvoyant, healer og medie. Forfatter til bøgerne ”Spirituel – Din sjæl kan lede dig til succes” og ”Karma, synkronicitet og mod” og har medvirket i tv-programmet ”Nærkontakt”.

Født i Seoul og adopteret af et dansk par, da hun var 15 måneder.

Gift med erhvervsmanden Michael Clausen og mor til Emihlie, 25, og Oliver, 23, som hun har med sin eksmand, hvis datter Zandra, 29, hun er bonusmor for.

Godt så, vi er i gang, og inden der er gået ti minutter, har jeg altså fået at vide, at jeg er lidt clairvoyant anlagt. For Rikke er det en helt naturlig ting. Allerede som barn kunne hun fornemme stemninger, og hun kunne mærke, hvordan andre mennesker havde det. Hun troede i mange år, at det var noget, alle kunne, og det var først, da hun stod midt i en stor livskrise, at det gik op for hende, at hun kunne noget særligt. Hun var blevet skilt fra sin mand og var nu alene med to børn. Begge hendes adoptivforældre var alvorligt syge, og hendes nye kæreste var gået ned med stress. Samtidig havde hun et meget stressende job som managementkonsulent, og til sidst kunne hun nærmest ikke mærke sig selv. Hun opsøgte en clairvoyant, som fortalte hende, at hun var ekstremt sensitiv og kunne mærke alt uden filter. Rikke var klar over, at det var rigtigt,

og hun begyndte at dyrke sine spirituelle evner og opdagede, at netop disse evner kunne hjælpe hende til at navigere i kaos. I 2010 besluttede hun, at hun ville kombinere sine kompetencer fra erhvervslivet med sine spirituelle evner og hjælpe andre som clairvoyant erhvervsrådgiver og -coach. Rikke har bl.a. også medvirket i tv-programmet "Nærkontakt", hvor en række kendte mennesker tilbragte et døgn i selskab med tre clairvoyante vejledere, og hun er i dag så populær i erhvervslivet, at der er flere års ventetid på et fem sessioners en-til-en-forløb hos hende. Et forløb, der altid begynder med sådan en reading, som hun er ved at give mig.

– Det næste, der kommer til mig, er en følelse af, at du er en kvinde, som har sindssygt meget energi, men at den energi er dykket i den seneste tid. Jeg fornemmer det som om, at du har været presset på dit energiniveau på flere fronter, og jeg føler det som tristhed, frustration, sorg, irritation. En kombination af mange følelser, som du ikke normalt er beholder for. Det er noget, der har fyldt rigtig meget hos dig på det seneste. Kan du genkende det?

Jeg nikker igen og har fået en klump i halsen.

– Det er nogle følelser, som lammer dig og frustrerer dig, fordi den

”Det er meget sjældent, at jeg åbner op for kontakt med afdøde, men det er som om, at det er ret vigtigt for dig, at hun kommer igennem. Jeg føler, at det er din mor eller mormor, der står lige her”

kombination af alle de her følelser er ny for dig. Det er som om, nogen har kastet noget røg ud, så din orienteringsevne, som ellers plejer at være ret god, er blevet tåget. Jeg får også sådan en trykken for brystet, og det får jeg altid, når der er sorg. Jeg får lyst til at græde. Jeg bliver ked af det.

Slip ansvaret

Rikke holder en længere pause. Og så spørger hun helt overraskende:

– Hvordan har du det med, at nogen, der ikke er fysiske, kommer?

Jeg siger, at det har jeg det fint med, uden nogensinde at have prøvet det før. Tør næsten ikke trække vejret.

– Det er meget sjældent, at jeg åbner op for kontakt med afdøde, men det er som om, at det er ret vigtigt for dig, at hun kommer igennem. Jeg føler, at det er din mor eller mormor, der står lige her.

Hun kigger spørgende på mig, og jeg siger, at jeg så vil tro, at det er min mor. Og bliver overbevist om, at det er rigtigt, da Rikke fortsætter.

– Hun kommer med sådan en mildhed og med så meget omsorg for dig. Hun kan godt forstå, hvorfor du har været vred eller måske nærmere frustreret. Der har været ting i forbindelse med, at hun er gået bort. Jeg føler, at du har skullet bide tænderne sammen og igennem længere tid har tænkt: Det kan simpelthen ikke være rigtigt det her.

Hun holder en pause.

– Og så siger hun, at du ikke skal døje så meget med de ting, der går dig på. Det er spild af kræfter, og hun siger, at du godt må slippe din følelse af, at du skal have så stort et ansvar. Det er på dette tidspunkt, at der kommer

ALT for damernes Marie-Louise Truelsen (t.h.) får flere gange brug for kleenex, da hun er til en kombination af et interview og en reading hos Rikke Hertz.

kleenex på bordet. Det er pludselig meget tæt på. Meget privat. Og meget præcist. Jeg mistede min mor i 2017 efter mange års utroligt opslidende demenssygdom, og i sommeren 2019 mistede jeg så også min far, som til gengæld døde meget pludseligt og helt uventet. Det, som Rikke kan se, og som hun uddyber igennem sin videre reading er, at jeg det sidste halve år har været tynget af sorg, men også af alle de praktiske opgaver, der er, når man er enebarn og skal ordne det. Herunder ikke mindst at skulle rydde sit barndomshjem og sælge det. Det er en følelsesmæssig tour de force, som har taget hårdt på mig, og som jeg måske ikke har givet mig tid til for alvor at tage mig af. Jeg har jo også en familie og et job, der skal passes. Jeg fortæller dette ganske kort til Rikke, som så fortsætter.

– Jeg ser også en fakkellid. Lidt som den olympiske ild, der går videre. Den dør aldrig. Din mor vil gerne fortælle dig, at livet går videre. Og hun vil gerne vise dig, at den her ild, som hun og din far har givet dig, lever videre i dig, og du giver den videre. Du må ikke lade den ild blive pustet ud. Du har normalt sindssygt meget drive, men du har været træt i lang tid. Du har haft dage, >

hvor du næsten ikke har kunnet kæmpe dig af sted. Og jeg føler også, at du har dage hvor du – selvom du elsker dit job – har haft det sådan, at du næsten ikke har orket det. Der er gået så meget praktik i den med det hus, du skal have tømt og solgt, og det er hårdt for dig. Men din mor siger, at selvom det er det yndigste lille hus, som hun og din far har passet og plejet i mange år, så skal du bare vide, at det er ligeegyldigt nu. Du skal bare skille dig af med det. Huset er slet ikke vigtigt i forhold til, at du har det godt. Den choktilstand, som du har bevæget dig i, har du bare håndteret, fordi du er så stærk til at tage den rationelle side i brug, men din emotionelle side har ikke fået lov til at være der. Og her kommer min anbefaling til dig: Jeg fornemmer, at det ville være sindssygt godt for dig at tage en sørgetid, hvor du kunne give slip på dine følelser. Du er så god til at behovsudskyde, men lige nu skal du være med dit behov for at være med sorgen. Du skal mindes de gode ting, og du skal få fyldt dit energikar op. Jeg vil anbefale dig at tage en orlov. En pause. Hold fri en måned. Så du kan bygge din energi op igen. Du skal nok komme tilbage. Din olympiske ild skal nok få en stor flamme igen. Men det er også okay at anerkende, at man kommer ud for ting i sit liv, hvor man har brug for at vegetere og restituere lidt. Jeg tror, at du er kendt for aldrig at give op, men det har intet med svagheit at gøre, at man lige tager en pause. Og du skal ikke vente på, at huset er solgt. Når man tærer på nogle kræfter, man ikke har, begynder det at slide på en dårlig måde. Så får man pludselig lidt ondt i iskiasnerven eller andre mærkelige skavanker. Jeg nikker. Jeg har for første gang i mit liv haft den vildeste musearm i flere måneder.

– Det er din krop, der siger fra. Du tærer for meget på de kræfter, der næsten ikke er der. Din

”Jeg er som en vase, hvor jeg har hældt mig selv ud og hældt Marie-Louise ind. Og så har jeg forskellige kanaler, hvorfra jeg henter de her indtryk eller informationer”

krop er sindssygt intelligent. Den passer på dig. Og musearm er måske også meget karakteristisk for det arbejde, du har. En måde at sige stop. Hvis du havde fået ondt i benene, kunne du jo sagtens stadig skrive. Readingen fortsætter i en times tid. Rikke kommer nærmere ind på mange ting vedrørende mine forældre og mit liv i det hele taget. Ting, som hun simpelthen ikke kan vide noget om. Alt rammer stort set spot on, og jeg griner, græder og dupper næse flere gange. Hun taler også en del om min mand, og alt, hvad hun siger om ham, passer også fuldstændig. Da hun ikke har mere at sige, tager vi en lille pause. Hun ”kommer tilbage” til sig selv, og jeg bliver journalisten i stedet for klienten.

Der sker det ...

Hvordan oplever du selv sådan en reading, Rikke?

– Jeg bliver faktisk beholder for dig. Jeg mærker slet ikke mig selv, jeg mærker kun dig. Din frustration, din træthed, din sorg. Det kommer som ord. Jeg hørte decideret din mor sige de sætninger, jeg sagde til dig. De kommer som en slags tanker.

Hvordan skifter du fra at være Rikke, der tog imod mig, til Rikke, der kan se, høre og mærke på den måde?

– Jeg glider væk. Helt teknisk laver jeg det, man kalder en ”framing”. Jeg fortæller, hvad jeg er beholder for, og så stiller jeg mig til rådighed for alt det, der vil spille dig stærkest, og som du har brug for at få. Jeg slipper mig selv helt. Hvis jeg var sulten eller skulle tisse, ville jeg ikke bemærke den side af mig selv. Man kan sige, at jeg er som en vase, hvor jeg har hældt mig selv ud og hældt Marie-Louise ind. Og så har jeg forskellige kanaler, hvorfra jeg henter de her indtryk eller informationer. Det er det, man kalder klar følelse, klar horelse og klart syn. Jeg ser ting uden at kunne ”se” dem. F.eks. så jeg dit barndomshjem meget tydeligt. Et lille lavt hus, hvor man skal bukke sig lidt for at gå rundt. Et hus, der trænger til lidt vedligeholdelse. **Og det er en meget præcis beskrivelse, kan jeg fortælle dig. Da du spørger, om jeg har noget imod, at en afdød melder sig, hvad er det så, der sker?**

– Jeg ved præcis, hvordan det føles, når der kommer en afdød. Og jeg vil lige sige, at hun altså stadig er her. Det

kan jeg mærke som sådan en kold energi.

På trods af, at du har forladt den clairvoyante tilstand?

– Ja, fordi du stadig er her. Og fordi hun nu har set, at der er hul igennem her.

Rikke griner højt, da jeg kigger meget undrende på hende.

– Ja, hvad ville du selv gøre? Hvis du var gået over på den anden side og gerne ville i kontakt med dine piger og så pludselig fandt ud af, at der var en højttaler, ville du så ikke stå og råbe ind i den? Det er det, vores afdøde gør. Det er ikke så tit, jeg er kanal for afdøde, det sker måske i en ud af 100 readings. Afdødekontakt er ikke noget, jeg gør mig i, medmindre de kommer så tydeligt igennem som i dit tilfælde. I forhold til din proces er det relevant, men hvis jeg sidder her med folk, der har med virksomheder at gøre, så er det sjældent, at deres afdøde mor, der har gået derhjemme, har noget input. Og derfor kommer de selvfølgelig ikke. Jeg beskæftiger mig overvejende med erhvervsrelaterede spørgsmål.

Hvordan får du normalt dine informationer?

– Jeg har nogle guider, som jeg har en slags samarbejdsaftale med. Det

TOGETHER NOW

Du kan møde Rikke Hertz på Together Now-minifestivalen, som finder sted 21/3 på The Plant Cph. Det bliver en kombination af bevægelse og foredrag, og på Togethernow.dk kan du læse mere om arrangementet. Normalprisen er 1.199 kroner, men hvis du indtaster koden ALTFORDAMERNE, får du 20 procent rabat.

”Meget af det, jeg siger om folk, ved de godt, at ikke engang deres nærmeste ved. Så hvordan skulle jeg kunne google det?”

er dem, der leverer til mig. Jeg har en primær guide, en gammel kinesisk kvinde, som altid er der. Jeg vil vurdere, at du faktisk også får hjælp af dine guider, når du skal skrive en artikel. Noget af det, der ikke er blevet sagt, kommer ind i dig, så kan du mærke personen. Du ved nogle ting om personen, som du ikke ved. Kan du følge mig? Du ved noget om mig, som jeg ikke har sagt, og som du ikke har læst, men som du bare kan mærke. Og hvor kommer de informationer fra? Rikke blev født i Seoul i Sydkorea og indleveret til et børnehjem, efter hun var blevet fundet ved en skraldespand. I januar 1973 ankom hun til Københavns Lufthavn, 15 måneder gammel, og blev taget imod af sine nye forældre, Ellis og Carsten. De havde i forvejen en biologisk søn på 4 år, men de ønskede at hjælpe et barn til en bedre opvækst i stedet for at få flere børn selv. I de første måneder var Rikke døden nær af underernæring og smittede sin mor med leverbetændelse, hvorfor hun blev indlagt i karantæne på Rigshospitalet. På trods af den svære start i livet faldt Rikke hurtigt til i sin nye familie, som gav hende en tryk og kærlig opvækst. Rikke har været i Korea flere gange, men hun har endnu ikke prøvet at finde sin biologiske mor.

– Jeg har en fornemmelse af, at hun lever. Men jeg har ikke sat mig ned og brugt rigtig meget energi på det. Jeg har ikke været der, hvor det var det vigtigste for mig. Nu er begge mine danske forældre døde, og jeg har brugt meget tid på at heale mig selv oven på den sorg. De døde meget tidligt og med syv måneders mellemrum. I Korea har jeg oplevet systemet og kulturen som meget gammeldags. Og det er simpelthen så skamfuldt at bortadoptere sit barn. Så jeg har hele tiden haft en fornemmelse af, at jeg nok på

et tidspunkt skal finde min biologiske mor, men timingen skal være rigtig, så jeg ikke bringer skam ind i hendes liv. Jeg har en ideoende lyst til at finde hende, men jeg føler mig også virkelig hel i forhold til at være adopteret. Jeg var det vildeste ønskebarn for mine forældre her, så jeg har ikke en følelse af, at det er vigtigt at finde mig en ”ny” mor i Korea.

Føler du dig forbundet med landet, når du er der?

– Nej. Det er så mærkeligt. Jeg ligner dem jo, men jeg føler mig dansk. Jeg føler mig virkelig som en banan, der er hvid indeni og gul udenpå. Jeg kan intet huske, fra jeg var helt lille, men jeg kan virkelig godt lide asiatiske ting. Særligt kinesiske ting, symboler og antikke møbler.

Så det er ikke tilfældigt, at din primære guide er en gammel kineser?

– Nej, det er det ikke.

Er du sikker på, at det ikke er en gammel koreaner, som kunne være din mor?

– Det kunne godt være. Man kan ikke rigtig se forskel, skæve øjne og sort hår. Jeg kan ikke helt se forskel selv, ha ha.

Ved mere end Google

Rikke taler om informationer fra afdøde og guider som det mest naturlige i verden. Hun bliver ofte mødt med skepsis, selv af folk, der kommer for at få hendes råd og vejledning, for er det ikke lidt underligt alt sammen? Min egen emotionelle side er helt med, men min rationelle side rører på sig.

Hvis jeg skulle være djævlens advokat, ville jeg spørge, om du ikke bare kan google folk, inden de dukker op, og dermed vide en masse om dem på forhånd?

– Jo, det kunne jeg da. Men ville jeg kunne google alt det, jeg sagde om din mand?

Jeg må give hende ret i, at det ville hun på ingen måde kunne. Ligesom hun heller ikke kunne google sig frem til mange af de ting, hun sagde om mig, selvom jeg ofte har brugt mig selv i forskellige artikler og er aktiv på de sociale medier.

Men er det ikke et spørgsmål, du somme tider bliver mødt med?

– Jo, jeg har hørt andre sige det, men jeg har aldrig hørt nogen anklage mig for det. Meget af det, jeg siger om folk, ved de godt, at ikke engang deres nærmeste ved. Så hvordan skulle jeg kunne google det? Det, jeg fortæller, er typisk karaktertræk, mønstre eller frygt inden i dem. Det står ingen steder. Jeg har folk siddende her, som er kritiske over for, om jeg overhovedet kan noget. Forstå mig ret. Men jeg har aldrig været ude for, at folk har rejst sig og har sagt, ”nå, det kunne du have googlet dig til”. Og det sjove er i øvrigt, at jeg aldrig googler nogen. Jeg har ikke tid til det, og det interesserer mig slet ikke. Jeg stoler på, at jeg får leveret det, der skal bruges for at hjælpe folk og spille dem gode.

Da jeg kommer tilbage på redaktionen, fortæller jeg som det første min nærmeste chef, der eller er ret skeptisk over for alt alternativt, at jeg har fået at vide, at jeg skal holde fri i en måneds tid. Reaktionen er imødekommende, jeg har en fantastisk og forstående arbejdsplads, men jeg beslutter selv, at der lige skal gå lidt tid, for jeg har en stribe opgaver, jeg meget gerne vil følge til dørs. Og det er jo sådan, det er, når Rikke Hertz guider. Man har stadig sin egen fri vilje. Men hun har plantet flere små frø i mig, og jeg glæder mig lige nu til en ekstraordinær lang påskeferie. ■